

Győri Ítélőtábla mint másodfokú bíróság
Bf.III.116/2018/5.

A Győri Ítélőtábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2019. január 15. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntetnének kísérlete miatt **vádltott neve** ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2018. október 19. napján kelt 2.B.329/2017/8. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy **vádltott neve** vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 2 (kettő) év 10 (tíz) hónapra enyhíti.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy a vádlott személyazonosító okmányának a száma:

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 5.000 (ötezer) Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

I n d o k o l á s

A Győri Törvényszék a 2018. október 19. napján kelt - előkészítő ülésen meghozott - 2.B.329/2017/8. számú ítéletében **vádltott neve** vádlottat bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntetnének kísérletében (Btk. 164.§ (1) és (8) bekezdés I. fordulat), ezért 4 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Határozott a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a sértett által bejelentett polgári jogi igényt egyéb törvényes útra utasította, valamint kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és a védő enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést. Az első fokon eljáró ügyész tudomásul vette a döntést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.288/2018/1. számú átiratában az enyhítésre irányuló fellebbezéseket nem találta alaposnak, rámutatva, hogy a védelmi fellebbezés tartamára tekintettel a másodfokú felülbírálat korlátozott. Kifejtette, hogy az eljárási szabályokat döntően betartotta az első fokú bíróság, azonban az előkészítő ülés kitűzése iránti intézkedés megtételére a vádirat benyújtásához képest közel egy év eltelt. Álláspontja szerint törvényesen került sor a vádlott bűnösségének megállapítására, és a bűncselekmény minősítése is helytálló. A vádlottal szemben kiszabott szankció a vádlottnak az előkészítő ülésen tett beismerésére és a beismerés bírói elfogadására tekintettel arányos, enyhébb szankció alkalmazása nem indokolt. Indítványozta mindezek miatt, hogy az ítélőtábla a Győri Törvényszék ítéletét hagyja helyben.

A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint a törvényszék nem tisztázta, hogy a szakértői lelet és vélemény tartalma alapján vélelmezhető-e az ittasság, ezért ez a tényező, mint súlyosító körülmény nem kerülhet megállapításra. Az enyhítő körülmények

kapcsán előadta, hogy védenca a bántalmazást követően segített ellátni a sérüléseket, sajnálja a történetet, és megbánta a tettét, amelyek szankció alkalmazását teszik indokolttá.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén a védő az enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Védenca ittassága tekintetében sérelmezte, hogy súlyosító körülményként figyelembe vette az első fokú bíróság, holott erre csak a szakértő meghallgatásakor merült fel körülmény. Véleménye szerint nem lehet súlyosító körülményként figyelembe venni, hogy relatíve rövid idő alatt sok bűncselekmény elkövetése róható védenca terhére, hiszen az is értékelendő, hogy valójában rendezett életvitelt kíván folytatni, valamint az adott bűncselekményt önmagában kell vizsgálni. Rámutatott arra is, hogy a sértett esetében a sérülések létrejötte az ő idegállapotának és feldúltságának az eredménye. Véleménye szerint a vádlott és a sértett közötti viszony idővel orvosolható, a terhelt elnézést kért a volt barátnőjétől.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratával egyezően terjesztette elő indítványát. Álláspontja szerint azáltal, hogy a vádlott beismerte, hogy a cselekményt megelőzően gyógyszert és alkoholt fogyasztott, az ittasság aggálytalanul megállapítható a tényállásban. A középértékhez viszonyítva rövidebb tartamban kiszabott szankció álláspontja szerint elfogadható, továbbá a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség nem indokolja a büntetés enyhítését.

Az ítélet tábla a Be. 590.§ értelmében a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Mivel a fellebbezést kizárólag a büntetés enyhítése irányába jelentették be, a Be. 583.§ (3) bekezdés a.) pontjára figyelemmel, a Be. 590. § (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül. A Be. 591.§ (2) bekezdése a.) pontja értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálta az első fokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az első fokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

A felülbírálat keretében a másodfokú bíróság vizsgálta a fellebbezéssel sérelmezett büntetőjogi joghátrányt, az első fokú bírósági eljárást, az abszolút hatályon kívül helyezési okokat és a cselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést, valamint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is.

Az ítélet tábla az első fokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna.

A Be. 591. § (2) bekezdés a./ pontja szerint, a másodfokú bíróság az irányadó tényállás alapján - amelyben voltak ugyan hiányosságok, de törvényi korlát miatt kiegészíteni nem lehetett - helytállónak ítélte az ítélet tábla a bűnösségre vont következtetést, olyan eltérő jogi álláspontot nem foglalt el, és olyan körülmény sem merült fel időközben, amelyre tekintettel az adott tényállás alapján a vádlott felmentéséről vagy vele szemben az eljárás megszüntetéséről kellett volna rendelkezni.

A cselekmény minősítése megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak.

A büntetéskiszabási körülményeket nagyrészt feltárta az első fokú bíróság, amelyek azonban a másodfokú eljárásban korrigálásra szorulnak.

A törvényszék súlyosító körülményként értékelte a vádlott többszörös büntettségét. Ezzel szemben az első fokú bíróság által rögzített tényállás személyi részében szereplő adatok alapján az

állapítható meg, hogy a jelen ügyben elbírált bűncselekmény elkövetési idejét - 2016. szeptember 24. - megelőzően a vádlott egy alkalommal volt büntetve (Győri Járásbíróság tárgyalás mellőzésével meghozott Bpk.1152/2014/2. számú, 2014. december 19. napján jogerős végzésével), a Kaposvári Járásbíróság ítélete később kelt és emelkedett jogerőre, ekként a többszörös büntetettség, mint súlyosító körülmény nem állapítható meg.

Az enyhítő körülmények közül nyomatékosan hat a vádlott beismerő vallomása, amely lehetővé tette az előkészítő ülésen történő ítélethozatalt. További enyhítő körülmény a jelentős időmúlás, amire a fellebbviteli főügyészség átiratában helyesen utalt, hiszen a vádirat benyújtásától egy év eltelt, mire az előkészítő ülés kitűzésére sor került. Ennek kiemelt jelentősége van a büntetés kiszabásakor, figyelemmel az Emberi Jogok Európai Bírósága és a Kúria gyakorlatára is, az eljárások indokolatlan elhúzódása, a passzív időszak, nyomatékos enyhítő körülményként meg kell jelenjen a büntetés kiszabása során az ítéletábra álláspontja szerint.

Súlyosító körülmény azonban, hogy a terhére rótt bűncselekményt végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el (a fent említett Győri Járásbíróság által kiszabott 1 év 6 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés), valamint két büntetőeljárás volt ellene folyamatban abban az időben.

További súlyosító körülmény, hogy volt élettársa sérelmére követte el a testi sértés büntettének kísérletét.

A vádlott alkoholos befolyásoltsága tekintetében nem tartalmaz ténymegállapítást a tényállás, amelyet egyébként beismert a terhelt, így a büntetés kiszabásakor a ténybeli alap hiányában nem vehető figyelembe.

Mindezeket értékelve - az ítéletábra megítélése szerint - több olyan nyomatékos enyhítő körülmény is feltárható, amelyeket az első fokú bíróság nem vont értékelési körébe. A másodfokú bíróság a vádlott terhére és javára szóló tényezők mérlegelésével arra az álláspontra helyezkedett, hogy a törvényszék által kiszabott büntetés tartama eltúlzott, ezért azt enyhítette. A joghátrány ezen változtatással arányos, amely egyúttal megfelel a generális és speciális büntetési céloknak.

Rámutat az ítéletábra, hogy a terhelt által elkövetett bűncselekmény megnevezése a rendelkező részben nem felel meg a 61. BK véleményben írtaknak, a bírói gyakorlatnak megfelelően az helyesen: testi sértés büntettének kísérlete (Btk. 164.§ (1), (8) bekezdés I. fordulat).

A vádlott személyazonosító számát rögzítette a másodfokú bíróság, miután az első fokú ítélet nem tartalmazta.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései helyénvalóak.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra a Győri Törvényszék ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védői díjjal felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 613.§ (1) bekezdésén alapszik.

Győr, 2019. január 15.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

. Csák Csilla sk.
előadó bíró

Dr. Vajda Edit sk.
bíró

Z á r a d é k :

A fenti ítélet és az abban foglalt változtatással a Győri Törvényszék 2.B.329/2017/8. számú ítélete a mai napon jogerős.

Győr, 2019. január 15.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke